

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 17. czerwca. Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych ukończono dyskusyę nad rezulucjami względem zastosowania paragrafu 13. i nad projektem ustawy do interpretacyi tego paragrafu. Jego Excelencya minister Schmerling dał zaspokajające oświadczenia co do intencji rządu w zastosowaniu paragrafu 13. W końcu przyjęto rezolucyę większością 108 głosów przeciw 44, a projekt ustawy większością 102 głosów przeciw 48.

Berlin, 16. czerwca. Izba panów przyjęła wszystkie wnioski komisji budżetowej.

Uzęść urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na pogorzalców *Kołomyi* zebrały urzęda powiatowe: w *Stryju* 39 zł. 45 c.; w *Dobromilu* 40 zł.; w *Wojniłowie* 45 zł. 32 c., a w *Skalacie* 60 zł. w. a.

Na pogorzalców *Horodenki* wpłynęło do urzędów powiatowych: w *Dobromilu* 28 zł. 82 c.; w *Wojniłowie* 21 zł. 17 c., a w *Skalacie* 40 zł. w. a.

Na pogorzalców *Bełża* zebrały urzęda powiatowe: w *Dobromilu* 14 zł. 37 c.; w *Wojniłowie* 15 zł. 20 c., w *Trembowli* 14 zł. 30 c., w *Skalacie* 24 zł. 30 c., a do komitetu wsparcia w *Bełzie* wpłynęły następujące ofiary: *WW. Ludwik i Anna Mierzejewscy* złożyli 3 zł.; *Izidor Grocholski* właściciel wsi Oserdowa 5 zł.; *X. Franciszek Semenetz* rz. kat. pleban w Bełzie 15 zł.; *Leon Podwiński* c. k. naczelnik powiatu bełzkiego 5 zł.; *Marceli Tucki* c. k. kancelista powiatowy 1 zł.; *Wojciech Nahlik* c. k. adjunkt powiatowy 2 zł.; *X. Michał Polanski* gr. kat. pleban w Bełzie 2 zł.; *Jan Booss* dyrektor szkoły głównej w Bełzie 1 zł.; *Władysław Osmulski* właściciel wsi Gury 5 zł.; *Henryk Laneri* właściciel wsi Prusina 10 zł.; gmina *Hulcze* 34 c.; *Izaak Marguties* z Krystynopola 40 zł.; *Ambroży Neupauer* lekarz z własnego i ze składki 49 zł. 78½ c.; *X. Klemens Polechowicz* gr. kat. pleban w Waniowie 2 zł.; ze sprzedaży nie rozdane go zboża wpłynęło 192 zł.; prezydent magistratu krakowskiego nadesłało 50 zł.; urząd powiatowy z *Cieszanowa* 20 zł.; urząd powiatowy z *Łańcuta* 7 zł.; *Nathan Reiss* dzierżawca wsi Gury złożył 3 zł.; *Alexander Ober-tyński* dzierżawca wsi Hatowiec 5 zł.; *Stanisław Wierzchowski* właściciel wsi Piewowszczyzny 25 zł. w pięciu ratach miesięcznych; c. k. komenda stacyjna *sandarmeryi* w Bełzie 4 zł.; gminy: *Nowydwór* 1 zł.; *Ceblów* 1 zł.; *Chłopiutyn* 50 c.; *Dłużniów* 1 zł. 20 c.; *Kłusow* 1 zł.; *Zniatyn* 1 zł.; *Łubow* 40 c.; *Przemysłów* 1 zł.; *Hatowice* 1 zł.; *Tuszkowa* 20 c.; miasteczko *Wareż* 1 zł.; *Boratyn* 80 c.; *Waniów* 1 zł.; *rabin bełzki* ze składek 319 zł. 16½ c.; *sąd powiatowy* w Bełzie z procesu cywilnego 24 zł.; ze sprzedaży nie rozdane go zboża wpłynęło 6 zł. 20 c.; urząd powiatowy z *Monasterzysk* nadesłał 10 zł.; naczelnik obwodu żółkiewskiego ze składki 65 zł.; urząd powiatowy z *Czortkowa* 11 zł. 87 c.; urząd powiatowy z *Buczacza* 36 zł. 10 c.; urząd powiatowy z *Leżajska* 5 zł.; z *Poddubiec* 30 zł.; *N. N.* z *Tartakowa* 1 zł. w. a. Nadto ofiarowali: *Herman Minter* z Waniowa 5 korcy żyta, 5 korcy jęczmienia i 5 korcy kartofli; *X. Franciszek Semenetz* rz. kat. pleban w Bełzie 12 garncy mąki; rządca dóbr z *Korczowa* 19 bochenków chleba; *Antonina Tucka* z Bełża 14 garncy mąki; *Michał Falkowski* z Gluchowa po 3 korcy żyta, jęczmienia i kartofli; gmina *Hulcze* 11 bochenków chleba, 1 korzec żyta, 16 garncy jęczmienia, 6 garncy hreczki, 23 garncy grochu, 12 garn. mąki i 15 koszul; *Stanisław Polanowski* po 5 korcy żyta, jęczmienia i hreczki, 15 korcy kartofli, 60 sążni belków, 40 sztuk dylów, i 300 sążni desek; *Henryk Rylski* z Dłużniowa po 5 korcy żyta i jęczmienia, i po 1 korcu hreczki i grochu; *Celina Obniska* z Mycowa po 5 korce żyta, jęczmienia i hreczki; *Julia Kownacka* z Zuźla po 3 korcy pszenicy, żyta i jęczmienia i 1 korzec hreczki; gmina *Korczmin* po 1 korcu żyta i jęczmienia; gmina *Wasylów* po 1 korcu żyta i jęczmienia; gmina *Szalasze* 1 korzec i 5 garncy żyta, 28 garncy jęczmienia; gmina *Łęczycza* 24 garncy żyta, 24 garncy grochu, 1 korzec 16 garncy kartofli; oprócz tego nadesłały izraelskiemu nauczycielowi religii w Bełzie gminy izraelskie z *Rawy*, *Uhnowa*, *Sokala*, *Wielkich Mostów* i *Wareża* przeszło 1000 bochenków chleba do rozdawania pomiędzy ubogich żydów, a właściciel dóbr *Władysław Osmulski* z Gury rozdawał przez 14 dni codziennie pogorzalcem 24 garncy mleka.

C. k. rząd krajowy w *Czerniowcach* dozwolił wpuszczania bydła rogatego z *Multan* do kraju za odbyciem 20 dniowej kontu-

macy, a przywóz skór wołowych i innych części bydłych po przepisanem czyszczeniu kontunacyjnem.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 9. czerwca 1865.

Uzęść nieurzędowa.

Lwów, 17. czerwca.

Czytamy w *Bothschafterze*: „Niektóre dzienniki donoszą, że dyrektor kancelaryi c. k. jeneralnego konsulatu w Paryżu, radzca sekcynny *Schwarz*, został tu powołany, by objąć zarząd ministerstwa handlu. Wiadomość ta potrzebuje sprostowania. Radzca sekcynny p. *Schwarz* został rzeczywiście powołany do Wiednia przez szefa swego, pana ministra spraw zewnętrznych, ale tylko dla tego, ażeby objawił swoje zdanie o sprawach handlowo-politycznych, nie zaś, ażeby zająć jakiekolwiek stanowisko w ministerstwie handlu.“

Na posiedzeniu *pruskiej* izby panów z 14. b. m., na którym była obecna większa część ministrów, toczyła się debata nad następującym wnioskiem *Belowa* z poprawką *Waldowa*: „Rząd państwa raczy postarać się o to w istniejących granicach legalnych, ażeby wyrzeczone przez członków izby w ciągu obrad obrazy, oszczerstwa i inne zbrodnicze wyrazy podlegały powszechnym ustawom karnym.“ Po zwawej debacie, w ciągu której przystąpił do wniosku p. *Bismark* w imieniu ministerstwa, przyjęto ten wniosek znaczną większością głosów.

Przy rozprawach nad złożeniem wykazu kosztów wojny duńskiej w *pruskiej* izbie deputowanych dep. *Michaelis* wniósł rezolucyę następującą: interes Prus i Niemiec tego wymaga, ażeby ostateczne uregulowanie stosunków księstw zaelbiańskich ile możności przyspieszone zostało, ażeby jednak księstwa ukonstytuowane były w sposób zabezpieczający nierozwiązalny związek ich z Prusami, tak ażeby w ręce Prus złożona była obrona północnych granic Niemiec i rozwój silnej marynarki przy stosownem spółdziałaniu księstw, w którym to celu, zaprowadzone być muszą właściwe urządzenia terytorjalne, finansowe, morskie i wojskowe.

Z Paryża donoszą, iż generał *Montauban* mianowany być ma marszałkiem Francyi, marszałek *Mac-Mahon* naczelnym dowódcą garnizonu Paryża, generał *Fleury* zaś objąć ma gubernatorstwo Algieryi, jako przedsiomek do buławy marszałka. Wieści o zmianie ministrów zdają się być zupełnie bezzasadne.

Independance belge donosi, że w skutek przypadku jaki spotkał księcia *Napoleona* na drodze z *Meudon* do Paryża, o którym to przypadku telegraf już doniósł, nie mogła mieć miejsca zapowiedziana rozmowa między *Cesarzem* a *Księżciem Napoleonem*. *Książę* wypadł z powozu i dostał znacznych kontuzyj, dla tego musiano go zawieźć napowrót do *Meudon*.

Na ostatnim posiedzeniu rady ministrów podpisany miał być dekret przedłużający kadencyę ciała prawodawczego do 1. lipca.

Według *Patrie* rząd w *Montevideo*, w południowej Ameryce postanowił uznać *Cesarza Maxymiliana*; zdaje się, iż rząd w *Buenos-Ayres* toż samo uczyni.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 15. czerwca. (*Nowiny dworu.*) *Najjaś. Pan* przybył wczoraj przed południem z *Laxenburga* do Wiednia, odbierał raporta ministrów, udzielał kilka osobnych audyencyi, przyjmował kardynała *Księcia Arcybiskupa* na osobnej audyencyi, a później prezydenta ministrów *Arcyksięcia Rainera*. Przez noc miał Jego Ces. Mość zabawić w burgu i dopiero nazajutrz po procesyi powrócić do *Laxenburga*. Oprócz Jego Mości *Cesarza* będą uczestniczyć w procesyi *Bożego Ciała*: *Arcyksiężęta: Rainer, Albrecht, Leopold, Wilhelm*, *Książę Modeński* i *W. Książę Toskański*. Także *Arcyksiążę Karol Ludwik*, który przedwczoraj przybył tu z familią z *Gracu*, przyłączył się do procesyi.

Podług wiadomości z *Ischl* jest stan zdrowia *Jej Mości Cesarzowej* i dzieci cesarskich jak najlepszy.

(*Wiadomości bieżące.*) Generał kawaleryi książę *Franciszek Liechtenstein*, który był obecnym na pogrzebie *W. Księcia* *Następcy tronu rosyjskiego* w *Petersburgu*, przybył tu wczoraj po południu pociągiem pospiesznym. — Podług uwiadomienia przysłanego tutejszej ambasady *pruskiej* przybył Jego Mość *Król pruski* wczoraj w południe do *Karlsbadu*. — Szef gabinetowy *Cesarza Meksykańskiego*, p. *Eloin* przybył tu wczoraj z *Mexyku*. — Podług doniesienia z *Belgradu* bawi tam od kilku dni *Książę Władysław Sanguszko*, członek *austriackiej izby panów*.

(*Sprostowanie.*) *Jener. Kor.* pisze: Wiadomość nadesłana tu telegrafem z *Berny*, jakoby *Austrija* oświadczyła, że niepodobna jeszcze postawić *Szwajcaryę* na równi z najbardziej uwzglę-

dnionemi narodami pod względem nowej taryfy celnej, jest co najmniej przedwczesna. Dopiero przed kilkoma dniami oznajmiony został w Wiedniu zamiar władz federacyjnych względem zapytania o to c. k. rządu. Odpowiedź zatem nie mogła jeszcze nastąpić, a sądząc po przewlekających się obradach w Radzie państwa niebędzie nawet rząd cesarski tak prędko w stanie udzielić żądanej odpowiedzi.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 14. czerwca.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 14. czerwca zajęli miejsca na ławicy ministerjalnej Ich Excel. pp. ministrowie *Schmerling, Meesery, Lasser, Hein, Burger, Frank*, później *Plener*.

Po odczytaniu protokołu poprzedzającego posiedzenia odczytano interpelację dep. *Brinza* i innych z zapytaniem:

1. czyli zwołanie stanów szlęzwicko-holsztyńskich z roku 1854, zamiast z roku 1848 jest postanowione i stało się już faktem dokonany?

2. czyli Austria nie żąda bezpośrednio lub pośrednio wydalenia Księcia Augustenburskiego?

Z porządku dziennego izba wysłuchała relacji komisji kontroli długu państwa. Relację tę przekazano wydziałowi, który i poprzednią relację miał w swym referacie.

Następnie rozpoczęto rozprawę nad wnioskiem wydziału względem projektu do prawa o excepcjach z pod ogólnych praw o należnościach i stemplu, przyznać się mających zakładom kredytowym. Wydział przez referenta swego dep. *Schuler-Libloy* wnosi przyjęcie projektu rządowego z małą zmianą w redakcyi i ograniczeniem atrybucyi rządowi przyznanej do końca 1866 roku.

Pierwsze cztery artykuły przyjęto bez rozprawy. Przy artykule piątym zabrał głos Jego Ex. p. minister *Lasser*, przemawiając przeciwko ograniczeniu czasu do roku 1866.

Artykuł 5. przyjęto według wniosków wydziału, równie jak artykuł 6ty i ostatni. Poczem cały projekt do prawa w trzecim odczytaniu przyjęty został.

Po załatwieniu powyższych przedmiotów izba przystąpiła do wysłuchania relacji wydziału względem wniosku dep. *Bergera* nadania autentycznej interpretacji §. 13mu ustawy konstytucyjnej. Referent wydziału, dep. *Berger* imieniem większości tegoż wydziału złożył następujący projekt do prawa:

„W czasie w którym rada państwa nie jest zebrana, rząd na zasadzie §. 13. ustawy zasadniczej z dnia 26. lutego 1861 ma prawo wydawania rozporządzeń naglących, prawem nieprzewidzianych i ustawie zasadniczej nie sprzeciwiających się, pod odpowiedzialnością całego ministerjum, z tymczasową mocą obowiązującą. Każde podobne rozporządzenie traci moc obowiązującą, jeżeli nie będzie zatwierdzone przez najbliższą radę państwa.“

Większość wydziału wnosi prócz tego rezolucje następujące:

1. „iz konstytucyjne prawo izby, współdziałania przy każdym akcie prawodawczym przez zezwolenie na akt takowy, nie zostało zniesione przez paragraf 13. ustawy zasadniczej z dnia 26. lutego 1861 r. Izba deputowanych protestuje zatem przeciwko wszelkiej interpretacji lub zastosowaniu powołanego paragrafu w sposób prawu jej przeciwny.“

2. „iz paragraf 13. ustawy zasadniczej o reprezentacyi krajowej z dnia 26. lutego 1861 roku służy tylko w razach naglących i przypadkach przemijających zastosowany być winien, każde zaś rozporządzenie na zasadzie tegoż paragrafu wydane ustać ma, za ustaniem przypadku który go wywołał.“

Dep. *Pankratz* w imieniu mniejszości uczynił wniosek następujący:

„Zważywszy iż paragraf 13. ustawy zasadniczej stosuje się jedynie do przypadków naglących, w których wydane być muszą rozporządzenia, w czasie w którym rada państwa nie jest zebrana;

„Zważywszy iż teraz nie jest na czasie obradować nad zmianą konstytucyi, izba przechodzi do porządku dziennego co do wniosku dep. *Bergera* i co do rezolucyj do wniosku, które się do wniosku tego odnoszą.“

W usprawiedliwieniu wniosku mniejszości dep. *Pankratz* mówi, iż według §. 13. rząd obowiązany jest przełożyć radzie państwa powody i skutki wydanego rozporządzenia. Powody te muszą wykazać, iż przedmiot był naglący, zwłoka nie była możliwa, i że wydane rozporządzenia były właściwe. Rada państwa ma prawo sądenia o tych rozporządzeniach na drodze rezolucyj, sankcjonowania środków, lub w przeciwnym razie wzięcia inicjatywy jaka jej przysługuje, względem ich usunięcia. Paragraf 13. nie mówi wcale o obowiązkach zażądania przyzwolenia, nie mówi też wcale ażeby środki ograniczać się miały do przypadków przemijających. Mniejszość przemawia również przeciwko rezolucyom i nie może się zgodzić na wniosek większości względem zmiany §. 13. gdyż dotąd nie można jeszcze było ocenić właściwie znaczenia tego paragrafu. Z tych powodów mniejszość wydziału wnosi przejście do porządku dziennego.

Dep. *Brollich* przemawia przeciwko wnioskowi wydziału. Nie chwali on §. 13., lecz przekonany jest, iż droga przez wydział proponowana do celu nie doprowadzi. Wydział w wykładzie §. 13. wpadł w labirynt, z którego wybrnąć nie zdołał. Kto §. 13. interpretować chce, ten z treścią jego obeznać się musi. Prawo tylko według brzmienia swego tłumaczone być może. Wydział mógłby do siebie zastosować słowa *incidit in Scyllam qui vult vitare Charibdem*. Wydział wskazuje na §. 12. konstytucyi zastrzegając współdziałanie rady państwa. Lecz paragrafu tego nie można tłum-

czyć jeno tak jak dany został. Mówi on, iż propozycje rządowe przesłane będą radzie państwa, której zezwolenie jest potrzebne, ażeby propozycje miały moc prawa. §. 12. odnosi się więc tylko do propozycji rządowych, i nie jest w żadnym związku z §. 13. W paragrafie zaś 13. nic nie ma takiego, co by wymagało przyzwolenia rady państwa. Mowca odpiera zarzuty wydziału przeciwko rządowi, który według prawa postępuje. Interpretacja rządowa prawa jest naturalna, interpretacja wydziału dowolna. Wykracza przeciwko rozsądkowi ludzkiemu ktokolwiek chce, ażeby izba znalazła w §. 13. to, co w nim nie ma. Idzie więc nie o interpretację paragrafu, lecz o jego zmianę, a przyznać się do tego nie chcą. Prawo interpretować może tylko ten, co go wydał, to jest rząd. Wydział przekroczył swoją atrybucję wnosząc zamiast interpretacji §. 13. zmianę konstytucyi. Z wnioskiem mniejszości mowca zgodzić się nie może, nie zgadzając się na jego motyw. Przemawia więc w konkluzji za prostem przejściem do porządku dziennego.

Referent dep. *Berger* w imieniu wydziału oświadcza, iż wniosek nie odnosi się wcale do interpretacji §. 13., o tem nie masz wzmianki w całej relacyi. Wniosek żąda zmiany konstytucyi.

Dep. *Pratobevera* wlicza przypadki, w których rząd rozporządzenia na zasadzie §. 13. wydane złożył izbie do przyjęcia i izba takowe przyjęła. Mogą się jednak wydarzyć rozporządzenia, na które rada państwa przyzwolenia swego odmówi. Tylko zaufanie wzbudza zaufanie, jeżeli rząd nie ufa izbie, iż udzieli zezwolenie na rozporządzenia wydane, to też i izba może nie ufać rządowi, iż §. 13. używać będzie w duchu izby. W końcu mowca ma nadzieję, iż wysoki rząd w skutek najwyższego postanowienia da izbie zaspokajające wyjaśnienia względem zastosowania §. 13. w przyszłości.

Dep. *Hasslwanger* przemawia przeciwko wnioskowi wydziału. Zgadza się na to, iż §. 13. więcej koronie przyznaje praw niż konstytucyi. Lecz konstytucya austriacka nie opiera się na zasadzie samowładztwa ludu. §. 13. nie mówi nawet o przypadkach naglących, o tem rząd tylko sądzić może. Cesarz okazał ludowi zaufanie nadając konstytucję. §. 13. jest wotum zaufania, które Cesarz dla siebie zażądał. Trzeba dać Cesarzowi co jest cesarskiego, a ludowi co jest ludowego.

W tem miejscu rozprawa przerwana została, ponieważ p. minister skarbu wniósł projekt do prawa względem dalszego trwania podwyższenia tax i opłat sądowych i stemplowych na miesiące lipiec, sierpień i wrzesień. Pan minister wnosi, ażeby przedmiot ten jako naglący wydziałowi skarbowemu do relacji przesłany został. Izba wniosek ten przyjęła; poczem posiedzenie zamknięte i do piątku odroczone zostało.

Rosya.

(*Mianowanie.*) *Ruski Inwalid* donosi: Przez najwyższy rozkaz z d. 29. maja, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarziewicz Następca Tronu Alexander Alexandrowicz, mianowany został atamanem wszystkich wojsk kozackich i szefem pułków l.-gw. atamańskiego kozaków i smoleńskiego ułanów N. 31 l.-gw. i posielennego wyborgskiego fińskiego batalionu strzelców N. 9, zachowujących nazwę pułków i batalionu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu i zaliczony został do pułku kozaków l.-gw., do kozackich kaukaskich szwadronów l.-gw. Własnego Jego Cesarskiej Mości konwoju, do uralskiego kozackiego dywizyonu l.-gw., i dońskiej kozackiej bateryi l.-gw.; poprzednie pułki Jego Cesarskiej Wysokości, perejaślawski dragonów N. 18 i astrachański grenadyerów N. 12, mają odtąd nazywać się: pierwszy, perejaślawskim dragonów N. 18. Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy tronu; a drugi, astrachańskim grenadyerów N. 12 Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu. — Przez tenże najwyższy rozkaz, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Paweł Alexandrowicz, mianowany został szefem grodzieńskiego pułku luzarów l.-gw.

(*Wsparcie dla duchowieństwa.*) W *Kjewl*. czytamy: Kijowski, wołyński i podolski generał-gubernator, troszcząc się o ulepszenie utrzymania duchowieństwa prawosławnego w kraju południowo-zachodnim, nim rozstrzygnięta zostanie kwestya ulepszenia bytu duchowieństwa w ogóle, wyjednał za pośrednictwem komitetu ministrów, najwyższe Najjaśniejszego Pana zezwolenie na pozostawienie do jego rozporządzenia *po dwieście tysięcy rubli rocznie* z opłaty procentowej od majątków obywatelskich, dla udzielania czasowego wsparcia osobom duchowieństwa prawosławnego, rzeczywiście takowego potrzebującym. Z wspomnianej sumy zamierzono udzielić w roku bieżącym gubernii kijowskiej do 60 t. rs., podolskiej do 65 t. rs., a wołyńskiej do 75 t. rs., i rozdać takowe pomiędzy najbiedniejsze osoby z duchowieństwa prawosławnego, podług najbliższego uznania miejscowej zwierzchności dycezyjalnej.

(*Ułatwienie wywozu spirytusu.*) *Ruski Inw.* pisze: Ukaz do rządzącego senatu. O środkach zachęty do wywozu rosyjskiego spirytusu za granicę. W widokach zachęcenia do wywozu spirytusu rosyjskiego za granicę, uchwała komitetu ministrów, najwyższej zatwierdzoną, w dopełnieniu do art. 235 ust. o pob. akcyz. (wyd. 1863 r.), na mocy którego przy wysyłaniu okowity i spirytusu za granicę, powinna być pobierana akcyza za ubytek pochodzący tak od dystylacji i oczyszczenia takowych, jak i od straty w drodze; postanowione zostały, sposobem próby na lat dwa (1865 i 1866) następujące przepisy: 1) przy wysyłaniu okowity i spirytusu za granicę nie ma być pobierana akcyza za ubytek, jaki mógł wyniknąć tak przy oczyszczeniu i dystylacji, jak i przez stratę w drodze,

na zasadach następujących: a) od spirytusu tęgości nie więcej na 90 stopni Trallesa, od całej ilości wykazanej dokumentami, wydanymi dla wywozu za granicę ze składów fabrycznych i hurtowych, odtrąca się na oczyszczenie i dystylację po trzy procenta, za które akcyza nie ma być pobierana; b) niezawisłe od tego, od okowity i spirytusu wszelkiej tęgości, z całej ilości wykazanej w dokumentach, wydanych dla wywiezienia za granicę ze składów fabrycznych i hurtowych, odtrąca się na stratę drogową oznaczoną ilości procentów, stosownie do czasu, w ciągu którego okowita i spirytus znajdowały się w drodze, podług obliczenia następującego: od okowity i spirytusu zostającego w drodze od 1 do 10 dni włącznie, odtrąca się $\frac{1}{6}$ proc. na dzień, od 11 do 20 dni włącznie $\frac{1}{10}$ pr. na dzień, od 21 do 30 dni włącznie $\frac{1}{12}$ proc. na dzień, czyli na pierwszy miesiąc drogi $3\frac{1}{2}$ proc., na drugi miesiąc po $\frac{1}{15}$ proc. za każdy dzień drogi albo 2 proc. na miesiąc, na trzeci po $\frac{1}{30}$ procentu na każdy dzień drogi, albo po 1 procent na miesiąc, licząc za miesiąc dni 30; c) za czas znajdowania się okowity i spirytusu w drodze więcej nad trzy miesiące żadnego stracenia na ubytek drogowy nie dozwala się; d) umorzenie oznaczonej ilości procentów od wyprawianej za granicę okowity i spirytusu dozwala się na korzyść wysyłającego wszędzie w stosunku wyżej określonym, nie bacząc na rzeczywiście większy lub mniejszy ubytek okowity lub spirytusu, jaki się okaże przy poświadczeniu na komorze. 2) Ministrowi skarbu dozwala się na tych zasadach dopełnić i zmienić wydaną przez ministerstwo skarbu instrukcję dla zarządów akcyzowych i celnych o porządku przywozu i wywozu za granicę okowity i spirytusu, oraz odliczaniu i umarzaniu ustanowionych procentów na oczyszczenie i stratę drogową.

Kronika.

(Pożary.) W Keścielnicach, w obwodzie czortkowskim, zniszczył pożar 30go z m. jeden dom włościański i dwie stajnie. Zdaje się, że przyczyna pożaru był brak komina. Szkodę obliczono na 60 złr. w. a.

W Sapowie, w obwodzie kołomyjskim, uderzył piorun dnia 29. z. m. w stajnię włościańską i spalił ją.

(Henryk Ollendorff), doktor filozofii z uniwersytetu Jenajskiego, znany autor metody praktycznej do nauzenia języków nowożytnych, która i u nas dość znaczne znalazła rozpowszechnienie, umarł w Paryżu dnia 5. kwietnia r. b. Urodzony w pierwszych latach bieżącego wieku w miasteczku Rawiczu w W. X. Poznańskiem z niezamożnych rodziców izraelskich, już od trzynastego roku życia udzielaniem lekcyi sam pracował na siebie, na skromne utrzymanie. Przechywszy czas niejaki w Londynie, osiadł stałe w Paryżu, gdzie przez blisko lat czterdzieści przemieszkował. Tam to, w skutek żelaznej pracy i nieograniczonego zamilowania do zawodu naukowego, udało mu się zjednać sobie niezależne stanowisko i wielką sławę. Prócz tego zdobyło go wiele cnót domowych i towarzyskich, wzorowej czystości i samodzielności charakteru, był czułym i poświęcającym się synem, bratem, małżonkiem, ojcem i przyjacielem.

Ollendorff pozostawił wdowę i dwoje dzieci w pomyślnych pod względem majątkowym warunkach. Na jego grobie miał piękną mowę rabin paryżki pan Astruc, a przyjaciel zgasłego p. Salomon Munk, profesor języka i literatury Syryjskiej w Colège de France, w Archives Israelites poświęcił pamięci jego rzewne wspomnienie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 16. czerwca. Deszcz od dawna tak bardzo pożądany spadł nareszcie w dostatecznej ilości tak w wschodnich jak i zachodnich obwodach Galicyi, ale o ile okazał się dla zasiewów dobroczynnym, o tyle znowu szkodzi im teraz nadzwyczajnie zimno, które jednocześnie nastąpiło, a które tu i ówdzie. np. w Trzcianie pod Rzeszowem dochodziło do $+ 2^{\circ}$ R. Doniesienia z prowincyi o stanie zasiewów są zawsze jeszcze nie pomyslnie, a ztąd w miejscach zakupna ceny tak bardzo się podniosły, że ztamtąd nie na naszą targowicę dochodzić nie może. Handel zbożowy w tygodniu ubiegłym ściśle ograniczał się tylko na potrzebę konsumpcyi. Gdy zaś na naszej targowicy nie ma wcale wyboru, kupowano tylko co najpotrzebniejsze i ceny wszystkich gatunków zboża nie zmieniły się. W Krakowie powiększył się dowóz z Królestwa Polskiego i szczególnie co do jęczmienia zdatnego do browarów i lepszych gatunków pszenicy, ożywił się popyt. Wywóz żyta z obwodu tarnopolskiego do sandomierskiego ustał zupełnie i teraz Węgry dosyłają tam swoje zapasy. Ustał także wywóz z targowic Galicyi zachodniej i już tylko nasienie lnu, koniecy i hreczki odchodzi ztamtąd do Prus i Morawii. Najlepsze gatunki pszenicy płacono po 6 złr. 40 c. Popyt był ożywiony jak zwykle przy podnoszeniu się cen, i przy większej gotowości do ustępstwa ze strony właścicieli znaczniejsze partje można było pozbyć. Na jęczmień znowu nie było popytu i gatunki 130 \mathcal{E} wagi dawano po 4 złr. 10 c. Wielki zakład Götza w Okocimie tudzież browary Krakowskie dostają ten artykuł z Królestwa Polskiego, te zaś, które leżą bliżej zachodu, sprowadzają go z Morawii. Ceny żyta podnoszą się i popyt na ten artykuł był ożywiony. Gatunki 158 \mathcal{E} wagi płacono po 4 złr. 42 c. Najwięcej zakupują ten artykuł właściciele naszych młynów parowych, i płać nawet drożej, ale natomiast podwyższają ceny chleba. Brak owsa ciągle uczuć się daje, i dla tego zawsze jeszcze żądają po 3 złr. 40 c. za korzec wagi 100 \mathcal{E} . Przed nadejściem zniwa cena ta zapewne jeszcze się bardziej podniesie. Produktów mącznych wywieziono ze Lwowa około 350 cet., młyny tarnowskie zaopatrują całą okolicę i wysyłają pomniejsze partje do Bochni i Krakowa,

podczas gdy targowicę krakowską zaopatruje po większej części młyn parowy w Tenczynku. Lnu, konopi i pakul nadesłano 2119 cet. przeznaczonych do Prus, do Wiednia wysłano 713 cet., do Pragi 611 cet., i pomniejsze partje do Bielska, Berna, Böhmisch Trübau, Kolina, Königinhofu i Pardubitz. Stagnacja w sprzedaży manufaktur w Węgrzech i Galicyi spowodowała zakłady przemysłowe czeskie, morawskie i austriackie wysyłać swoich agentów w dalsze strony jak dotąd, dla wykrycia nowych dróg odwytu. — Fabryki te głównie i nie bez słuszności zwróciły całą swoją uwagę na Księstwa Naddunajskie. Dowóz manufaktur, towarów wełnianych i lnianych w tygodniu ubiegłym obliczają na 2300 cet., ale większa część z tego była przeznaczona do Jas i wschodnich obwodów Galicyi. Dowóz kos przeznaczonych do Rosyi był w tygodniu ubiegłym mniej znaczny i wynosił tylko około 700 cet., natomiast nadeszło kilka partyi ordynaryjnego żelaza styryjskiego i towarów stalowych, podobnie do Rosyi przeznaczonych. Przedaż towarów galanterijnych pruskich ożywia się przy pomyślnym stanie agia na srebrze. Nadchodzą właśnie pierwsze zrzesyki na próbę. W handlu towarów kolonialnych na targowicach w północnych Niemczech obrót zmniejszył się nieco. Dowóz kawy do Galicyi wynosił 939 cet. a część z tego nadeszła z Tryestu. Szyny dla kolei lwowsko-czerniowieckiej zwożono także w tygodniu ubiegłym. Co do maszyn i narzędzi rolniczych, chociaż dowóz tychże jest obecnie daleko znaczniejszy jako w tym samym czasie roku zeszłego, nie wyrównywa przecież przesyłkom, jakie nadchodziły przed trzema laty, to jest podczas otwarcia kolei galicyjskiej. — Przesyłki wosku ziemnego i nafty zwłaszcza do Florisdorf i Wiednia przybierają coraz większe rozmiary. Wielekrotne usiłowania kapitalistów zagranicznych celem nabywania kopalni w Galicyi, nie doprowadziły do żadnego rezultatu, ponieważ właściciele stawiają zawsze zbyt wielkie żądania. Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika, Olomuca, Berna i Florisdorfu nadeszło w ostatnich siedmiu dniach 1100 sztuk. W następnych 14 dniach mają nadejść znaczniejsze transporta.

Lwów, 14. czerwca. Wczorajsze sprawozdanie nasze o wrocławskim jarmarku na wełnę, według prywatnych doniesień ułożone, o tyle było niedokładne, iż za nisko podało ilość wełny na jarmark zwiezionej. Dziś mamy przed oczyma urzędową relacyę izby handlowej wrocławskiej, według której to relacyi zwieziono na jarmark tegoroczny

wełny szlaskiej	46.500	cetnarów,
wełny poznańskiej	20.000	„
wełny polskiej, austriackiej i węgierskiej	7000	„

W ogóle więc 73.500 cetnarów, o 7500 cetnarów więcej niż w 1864 roku.

Co do cen, relacya izby handlowej zgadza się zupełnie z prywatnymi doniesieniami, dodaje tylko, iż niektóre partje wełny przedniej i najprzedniejszej, mniej starannie wyprane, nawet o 20 talarów niżej cen przeszłorocznych oddać by musiały. Wielu zwykłych kupujących angielskich i francuzkich, wielu nawet fabrykantów nadreńskich, nie odwiedzili tegoroczego jarmarku wrocławskiego.

Sanok, 10go czerwca. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były na targach w obwodzie tutejszym.

	Miejace targu:											
	Sanok		Krosno		Dobromil		Dukla		Lisko		Rymanów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Mec pszenicy	3	84	3	33	3	65	3	70	3	50	3	50
„ żyta	2	40	2	37	2	25	2	25	2	50	2	40
„ jęczmienia	2	28	2	25	2	10	2	25	2	10	2	10
„ owsa	1	40	1	50	1	72	1	78	1	30	1	60
„ hreczki			2	60								
„ kukurudzy							2	20				2
„ ziemniaków	1	60	1	20			1	40	1	50		
Cetnar siana	1	10	1	80	1	55	2		1			
„ wełny												
„ nasienia koniecy			40									
Sag drzewa twardego	4	70	7		5	63	5		4	50	6	
„ „ miękkiego	3		5		4	30	3	20	2	10	4	
Fant mięsa wołowego		14		13		12		10		11		12
Mas okowity		64		60		80		55		50		60

Ostatnia poczta.

Berlin, 15. czerwca. Zaprzeczają urzędownie pogłoskom o zamianie krajów między Prusami i Oldenburgiem. Przy układach z Oldenburgiem chodziło tylko o odstąpienie pretensyi oldenburgskich do Szleswik-Holsztynu, która też została ułożona w zasadzie, pod zastrzeżeniem dalszych układów z Austryą i z Rosyą.

Drezno, 15. czerwca. Istnieje projekt, ażeby państwa związku celnego weszły z Włochami w stosunki internacjonalne, podobnie jak z Szwajcaryą, jeżeli wprzód Włochy wyrzekną uznanie terytoryjów związku niemieckiego narodowości włoskiej.

